"ଶୁଭଚିନ୍ତକ ହେବାର ଆଧାର ସ୍ୱଚିନ୍ତନ ଏବଂ ଶୁଭଚିନ୍ତନ"

ଆଜି ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡର ବିଶେଷ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । କେଉଁମାନେ ଏଭଳି ବିଶେଷ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ସ୍ୱଚିନ୍ତନ ଏବଂ ଶୁଭଚିନ୍ତନରେ ରହୁଥିବା କାରଣରୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଶୁଭଚିନ୍ତକ ଅଟନ୍ତି । ଯିଏ ସର୍ବଦା ଶୁଭଚିନ୍ତନରେ ରହିଥା'ନ୍ତି ସିଏ ସ୍ୱତଃ ହିଁ ଶୁଭଚିନ୍ତକ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ଶୁଭଚିନ୍ତନ ହିଁ ଶୁଭଚିନ୍ତକ ହେବାର ଆଧାର । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ହେଲା ସ୍ୱଚିନ୍ତନ । ସ୍ୱଚିନ୍ତନ ଅର୍ଥାତ୍ ବାପଦାଦା ଯେଉଁ "ମୁଁ କିଏ" ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ତାକୁ ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିସ୍ୱରୂପରେ ରଖିବା । ଯେପରି ବାବା ଏବଂ ଦାଦା ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବବାବା ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଯିଏ, ଯେପରି ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ତାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଏବଂ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଜାଣିବା — ଏହାକୁ ହିଁ ଯଥାର୍ଥ ଜାଣିବା କୁହାଯିବ । ସେହିଭଳି ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଯିଏ ଏବଂ ଯାହା ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହା ମୋର ଆଦି ଅନାଦି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ୱରୂପ, ସେହି ରୂପରେ ନିଜକୁ ଜାଣିବା ଏବଂ ସେହି ଅନୁସାରେ ଚିନ୍ତନ କରିବାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସ୍ୱଚିନ୍ତନ । ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ, ମୁଁ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ବା ସଫଳତା ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା ନୁହେଁ, ମାୟାଜିତ୍ ନୁହେଁ, ଏହିଭଳି ଭାବିବା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱଚିନ୍ତନ ନୁହେଁ କାହିଁକିନା ସଙ୍ଗମଯୁଗୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା । ତେବେ ଏହି ଦୁର୍ବଳତା ବା ପୁରୁଷାର୍ଥ ହୀନତା ବା ଢ଼ିଲା ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦେହ-ଅଭିମାନରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ । ସ୍ୱ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତିରେ ଏହିଭଳି ଦୁର୍ବଳତାର ସଂକଳ୍ପ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହିଭଳି ଦେହ-ଅଭିମାନର ରଚନାର ଚିନ୍ତନ କରିବା, ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱଚିନ୍ତନ ନୁହେଁ । ସ୍ୱଚିନ୍ତନ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପରି ବାବା ସେପରି ମୁଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା । ଏହିଭଳି ସ୍ୱଚିନ୍ତନ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ଶୁଭଚିନ୍ତନ କରିପାରିବ । ଶୁଭଚିନ୍ତନ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନରତ୍ନର ମନନ କରିବା । ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଗହନ ଏବଂ ମନୋରଞ୍ଜନକାରୀ ରହସ୍ୟ ଭିତରେ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ବିଚରଣ କରିବା । ଗୋଟିଏ ହେଲା କେବଳ ଶୁଣିଥିବା ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବା, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ହେଲା ଜ୍ଞାନ ସାଗରର ଲହଡିରେ ଖେଳିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନର ଭଣ୍ଡାରର ମାଲିକପଣିଆର ନିଶାରେ ରହି ସଦା ସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନରେ ଖେଳିବା । ଜ୍ଞାନର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅମୂଲ୍ୟ ବାଣୀକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜକୁ ଜ୍ଞାନର ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ମହାନ କରିବା । ଏହିଭଳି ଜ୍ଞାନରେ ବିଚରଣ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ଶୁଭଚିନ୍ତକ ଅଟେ । ଏହିଭଳି ଶୁଭଚିନ୍ତକ ଆତ୍ମା ସ୍ୱତଃ ହିଁ ବ୍ୟର୍ଥ ଚିନ୍ତନ ଏବଂ ପରଚିନ୍ତନଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସ୍ୱଚିନ୍ତନ, ଶୁଭଚିନ୍ତନ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ନିଜର ଶୁଭଚିନ୍ତନରେ ଏତେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥା'ନ୍ତି ଯାହାକି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଚିନ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ବା ଗୋଟିଏ ନିଶ୍ୱାସର ମଧ୍ୟ ଫୁରସତ ପାଇନଥା'ନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ପରଚିନ୍ତନ ଏବଂ ବ୍ୟର୍ଥଚିନ୍ତନଠାରୁ ସହଜରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥା'ନ୍ତି । ନା ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ସ୍ଥାନ ଥାଏ, ନା ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମୟ ଥାଏ । ସମୟ ମଧ୍ୟ ଶୁଭଚିନ୍ତନରେ ଲାଗିଯାଇଛି, ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନରତ୍ନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଭସଂକଳ୍ପରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ ଭରପୁର ରହିଛି । ତେଣୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଂକଳ୍ପ ଆସିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ହିଁ ନାହିଁ, ଏହାଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଶୁଭଚିନ୍ତକ ବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜ୍ଞାନଯୁକ୍ତ ବାଣୀର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝୁଥିବା ଆତ୍ମା । କେବଳ ଶବ୍ଦରସରେ ଖୁସି ହେଉଥିବା ଆତ୍ମା ନୁହେଁ । ପ୍ରକୃତ ଶବ୍ଦରସ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନର ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣିବା । ଯେପରି ସ୍ଥୂଳ ବାଦ୍ୟର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ ସେହିଭଳି ଜ୍ଞାନ ମୁରଲୀର ବାଦ୍ୟ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ କିନ୍ତୁ ମୁରଲୀକୁ ଶୁଣିବା ସହିତ ତା'ର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝୁଥିବା ଆତ୍ମା ଜ୍ଞାନର ଭଣ୍ଡାରରେ ଥିବା ରତ୍ନଗୁଡିକର ମାଲିକ ହୋଇ ମନନ ଚିନ୍ତନ କରିବାରେ ମଗନ ରହିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ମଗନ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ନିକଟକୁ କୌଣସି ବିଘ୍ନ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଶୁଭଚିନ୍ତନ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ସ୍ୱତଃ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଶୁଭଚିନ୍ତକ ଭାବରେ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥା'ନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ସ୍ୱଚିନ୍ତନ ତା'ପରେ ଶୁଭଚିନ୍ତନ, ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଭଚିନ୍ତକ ହୋଇଯାଆନ୍ତି କାହିଁକିନା ଯେଉଁମାନେ ରାତି ଦିନ ଶୁଭଚିନ୍ତନରେ ରହିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କେବେ ବି ନା ଅଶୁଭ ବିଚାର କରିଥା'ନ୍ତି, ନା ଅଶୁଭ ଦେଖିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଂସ୍କାର ବା ସ୍ୱଭାବ ଶୁଭ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କର ମନୋବୃତ୍ତି ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଶୁଭ ଦେଖିବା ଏବଂ ଶୁଭ ବିଚାର କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ଆପେ ଆପେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଯାଏ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଶୁଭଚିନ୍ତକ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । କୌଣସି ଆତ୍ମାର ଦୁର୍ବଳ ସଂସ୍କାରକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଅଶୁଭ ବା ବ୍ୟର୍ଥ ବିଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ — ଇଏ ତ' ଏହିଭଳି ଆତ୍ମା । କିନ୍ତୁ ଏହିଭଳି ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହର ଡେଣା ଦେଇ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି ଉଚ୍ଚରେ ଉଡାଇଥାଆନ୍ତି । ସର୍ବଦା ସେହି ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା ଦ୍ୱାରା ସହଯୋଗୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଶୁଭଚିନ୍ତକ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରାଶାବାଦୀକୁ ଆଶାବାଦୀ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା । ନିଜର ଶୁଭଚିନ୍ତନର ଭଣ୍ଡାରରୁ ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ଭରପୁର କରି ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇଥା'ନ୍ତି । ଏକଥା ଭାବିନଥା'ନ୍ତି ଯେ ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ତ' ଜ୍ଞାନ ଆଦୌ ନାହିଁ । ଇଏ ତ' ଜ୍ଞାନର ପାତ୍ର ନୁହେଁ, ଇଏ ତ' ଜ୍ଞାନରେ ଚାଲିପାରିବ ନାହିଁ । ଶୁଭଚିନ୍ତକ ଆତ୍ମା ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ଶକ୍ତିର ସାହାରା ରୂପକ ଗୋଡ ଦ୍ୱାରା ପଙ୍ଗୁକୁ ମଧ୍ୟ ଚଳପ୍ରଚଳ କରାଇବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଶୁଭଚିନ୍ତକ ଆତ୍ମା ନିଜର ଶୁଭ ଚିନ୍ତକ ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା, ହତାଶ ଆତ୍ମାର ମନକୁ ମଧ୍ୟ ଖୁସି କରିବାର ମିଠେଇ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ

କରିଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେମାନେ ମନଖୁସିର ମିଠେଇ ଖାଉଛ ନା । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖୁଆଇବା ଜଣାଅଛି ନା । ଶୁଭଚିନ୍ତକ ଆତ୍ମା କାହାର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଜାଣିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଆତ୍ମାର ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଭୁଲି ନିଜର ବିଶେଷତାର ଶକ୍ତି ରୂପକ ସମର୍ଥୀ ପ୍ରଦାନ କରି ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥ କରିଦେଇଥା'ନ୍ତି । କାହା ପ୍ରତି ଘୃଣା ଦୃଷ୍ଟି ରଖିନଥା'ନ୍ତି । ସର୍ବଦା ତଳକୁ ଖସିପଡିଥିବା ଆତ୍ମାକୁ ଉପରେ ଉଡାଇବାର ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥା'ନ୍ତି । କେବଳ ନିଜେ ଶୁଭଚିନ୍ତନରେ ରହିବା ବା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ହେବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ନୁହେଁ । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଭଚିନ୍ତକ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଶୁଭଚିନ୍ତକ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ବିଶେଷତା ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା, ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା, ନିଜର ଆତ୍ମିକ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେବାରେ ଲଗାଇବା । ଶୁଭଚିନ୍ତକ ଆତ୍ମାମାନେ ନମ୍ବରୱାନ୍ ସେବାଧାରୀ ବା ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି - ତେବେ ଏହିଭଳି ଶୁଭଚିନ୍ତକ ହୋଇଛ ? ସର୍ବଦା ମନୋବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଶୁଭ, ଦୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ଶୁଭ । ତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ଶୁଭ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଯିବ । ଏମିତି ବି ସାଧାରଣ ଭାବରେ କୁହାଯାଏ — ଶୁଭ କଥା କୁହ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ତ' ଶୁଭ ଜନ୍ମଧାରୀ ହିଁ ଅଟ । ଶୁଭ ସମୟରେ ଜନ୍ମ ନେଇଛ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଜନ୍ମର ଘଡି ଅର୍ଥାତ୍ ବେଳା ଶୁଭ ଅଟେ ନା । ଭାଗ୍ୟର ଦଶା ମଧ୍ୟ ଶୁଭ, ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଶୁଭ, ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ କର୍ମ ମଧ୍ୟ ଶୁଭ ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସାକାରରେ ତ' ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଅଶୁଭର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ - ଏହିଭଳି ଶୁଭଚିନ୍ତକ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା । ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ମୃତିଦିବସ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଆସିଛ - ସ୍ମୃତିଦିବସ ଅର୍ଥାତ୍ ସମର୍ଥ ଦିବସ । ତେଣୁ ବିଶେଷ ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ସଦା ସମର୍ଥ ଆତ୍ମାମାନେ ସମର୍ଥ ଦିବସ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଖୁସି ମନରେ ଆସନ୍ତୁ । ସମର୍ଥ ବାପଦାଦା ସମର୍ଥ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ସ୍ୱାଗତ କରୁଛନ୍ତି । ବୁଝିଲ । ଆଚ୍ଛା ।

ସର୍ବଦା ସ୍ୱଚିନ୍ତନର ଆତ୍ମିକ ନିଶାରେ ରହୁଥିବା, ଶୁଭଚିନ୍ତନ ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭରପୁର ରହୁଥିବା, ଶୁଭଚିନ୍ତକ ହୋଇ ନିଜେ ଉଡିବା ସହିତ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଉଡାଉଥିବା, ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଦାତା ଏବଂ ବରଦାତା ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରୁଥିବା ସମର୍ଥ ଏବଂ ସମାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ପାର୍ଟିମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ (ମାତାମାନଙ୍କ ଗ୍ରୁପ୍)-

(୧) ମାତାମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟକୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ରହୁଛ ନା । ଚରଣର ଦାସୀରୁ ମସ୍ତକର ମୁକୁଟ ହୋଇଗଲ — ଏହି ଖୁସି ସଦା ସର୍ବଦା ରହୁଛି ? କେବେ କେବେ ଖୁସିର ସମ୍ପତ୍ତି ଚୋରୀ ହୋଇଯାଉନାହିଁ ତ' ? ମାୟା ମଧ୍ୟ ଚୋରି କରିବାରେ ପ୍ରବୀଣ ଅଟେ । ଯଦି ତୁମେମାନେ ସର୍ବଦା ସାହସୀ ହେବ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେବ ତେବେ ମାୟା କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ ବରଂ ଦାସୀ ହୋଇଯିବ, ଶତ୍ରୁରୁ ସେବାଧାରୀ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ଏହିଭଳି ମାୟାଜିତ୍ ଅଟ ନା ? ଯଦି ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହିଛି ତେବେ ସର୍ବଦା ସଙ୍ଗରେ ରହୁଛ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ଲାଗିଛି । ଯଦି ବାବାଙ୍କର ସଙ୍ଗ ନାହିଁ ତେବେ ଆତ୍ମିକ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲୌକିକ ରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କର ସଙ୍ଗର ରଙ୍ଗରେ ରଞ୍ଜିତ ହୋଇଥିବା ନଷ୍ଟମୋହା ଅଟ ତ' ? ନା କିଛି କିଛି ମୋହ ମଧ୍ୟ ଅଛି ? ପୁଅ ଝିଅଙ୍କ ପ୍ରତି ନଥିବ କିନ୍ତୁ ନାତି ନାତୁଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବ । ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବା ସମାପ୍ତ ହେଲା ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା, କମ୍ ତ' ହେଲା ନାହିଁ ନା । ଗୋଟିଏ ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଧାଡି ଲାଗିଯାଉଛି । ତେବେ ଏସବୁଥିରୁ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଅଟ ? ଏବେ ମାତାମାନଙ୍କୁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି! ଯେଉଁମାନେ ବିଲକୁଲ୍ ଖାଲିହାତ ଅର୍ଥାତ୍ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ସେମାନେ ଏବେ ମାଲାମାଲ୍ ହୋଇଗଲେ । ସବୁକିଛି ହରାଇଦେଇଥିଲେ, ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିନେଲେ । ତେଣୁ ମାତାମାନେ କ'ଣରୁ କ'ଣ ହୋଇଗଲ ? ଚାରିକାନ୍ଥ ଭିତରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇଗଲ । ଏହି ନିଶା ସର୍ବଦା ରହୁଛି — ଯେ ବାବା ହିଁ ଆମକୁ ନିଜର କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହା କେତେ ବଡ ଭାଗ୍ୟ ? ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ଆସି ନିଜର ସନ୍ତାନ ରୂପରେ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ — ଏଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ତ' କେବେ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ଦେଖି ସର୍ବଦା ଖୁସି ହେଉଛ ନା । କେବେ ବି ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମାୟା ଯେପରି ଚୋରି କରିନପାରିବ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରଖିଥିବ ।

(୨) ସମସ୍ତେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଇଛ ? ସବୁଠାରୁ ବଡ ପୁଣ୍ୟ ହେଲା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେବା । ତେବେ ସର୍ବଦା ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ମହାଦାନୀ ହୁଅ । ଏହିଭଳି ଦାତାମାନେ ଯେତେ ଯେତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥାଆନ୍ତି ସେତେ ସେତେ ପଦମଗୁଣା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଦେବା ଅର୍ଥାତ୍ ନେବା ହୋଇଯାଏ । ଏହିଭଳି ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହ ରହୁଛି ? ଯାହାର ବାସ୍ତବିକ ସ୍ୱରୂପ ହେଲା ସେବାରେ ସର୍ବଦା ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲିବା । ଯେତେ ବି ଶରୀର-ମନ-ଧନ ସେବାରେ ଲଗାଉଛ ସେହି ଅନୁସାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ମହାଦାନୀ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉଛ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜମା କରୁଛ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ତୁମର ଭାଗ୍ୟରେ ଅଛି ଯାହାକି ନିଜର ସବୁକିଛି ଜମା କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳୁଛି । ତେବେ ଏହିଭଳି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ନେଉଛ ନା । ଭାବିଚିନ୍ତି ଯଦି କରୁଛ ତେବେ ରୂପା ତୁଲ୍ୟ ସୁଯୋଗ, ଖୋଲା ହୃଦୟରେ ଯଦି କରୁଛ ତେବେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ନମ୍ବରୱାନ୍ ହୋଇ ସୁଯୋଗକୁ ସଦୁପଯୋଗ କର ।

ଡବଲ୍ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ - ବାପଦାଦା ପ୍ରତିଦିନ ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହର ପ୍ରତିଦାନ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ।

ବାବାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତେ ସ୍ନେହ ରହିଛି ଯାହାକି ପିଲାମାନେ କେବଳ ସଂକଳ୍ପ କରିବା ମାତ୍ରକେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣୀରେ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ବାବା ତାହାର ପ୍ରତିଦାନ ଦେଇଦେଉଛନ୍ତି । ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ହିଁ ସାରା କଳ୍ପ ପାଇଁ ସ୍ୱାଦପ୍ରସ୍ତାର ଦେଇଦେଉଛନ୍ତି । ଏତେ ସ୍ୱାଦ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତାର ଦେଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହର ସହିତ ମନେପକାଉଛନ୍ତି ଯାହାକି ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱାଦ ପ୍ରସ୍ତାରରେ ମୁଣି ଭରପୁର ରହୁଛି । ବାପଦାଦା ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ସହଯୋଗ ଦେଇ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ବାବା ଯେଉଁ ସ୍ନେହ ଦେଇଛନ୍ତି ସେହି ସ୍ନେହର ସ୍ୱରୂପ ହୋଇ ଯଦି କାହାକୁ ବି ସ୍ନେହୀ କରିବ ତେବେ ସିଏ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଯିବ । ସ୍ନେହ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ । ତେବେ ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ସବୁବେଳେ ପହଞ୍ଚୁଛି । ଆଚ୍ଛା-

ମରିସିୟସ୍ ପାର୍ଟିଙ୍କ ସହିତ - ସମସ୍ତେ ଭାଗ୍ୟବାନ ତାରକା ଅଟ ନା ? କେତେ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଦେଲ । ଏହାଠାରୁ ବଡ ଭାଗ୍ୟ କାହାକୁ ବି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ କାହିଁକିନା ସ୍ୱୟଂ ଭାଗ୍ୟବିଧାତା ବାବା ହିଁ ତୁମର ହୋଇଗଲେ । ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଗଲ । ଯେବେକି ଭାଗ୍ୟବିଧାତା ନିଜର ହୋଇ ଗଲେ ତେବେ ଏହାଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରିବ । ତେବେ ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ଚମକୁଥିବା ତାରକା ଅଟ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭାଗ୍ୟବାନ କରୁଛ ମଧ୍ୟ କାରଣ କାହାକୁ ଯଦି କୌଣସି ଭଲ ଜିନିଷ ମିଳିଯାଏ ସିଏ ଅନ୍ୟକୁ ନଦେଇ ରହିପାରେ ନାହିଁ । ଯେପରି ଯୋଗ ନକରି ରହିପାରିବ ନାହିଁ ସେହିପରି ସେବା ବିନା ମଧ୍ୟ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନ ଅନେକଙ୍କର ଆତ୍ମାରୂପୀ ଦୀପକୁ ଜାଗ୍ରତ କରି ଦୀପାବଳୀ କରିବେ ଏବଂ ଦୀପାବଳୀ ଉତ୍ସବ ରାଜତିଳକର ପ୍ରତୀକ । ତେଣୁ ଦୀପାବଳୀ କରିବା ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟତିଳକ ମିଳିଯାଏ । ସେବା କରିବା ଅର୍ଥ ରାଜ୍ୟ ତିଳକଧାରୀ ହେବା । ସେବାର ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ଡେଣା ଦେଇପାରିବେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ଧାରଣା ଆଧାରରେ ସିଦ୍ଧିକୁ ସହଜରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ ?

ଉତ୍ତର:- ନିଜକୁ ନମ୍ରଚିତ୍ତ, ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ନିଜକୁ ଗୁଣଗ୍ରାହକ କରିଦିଅ ତେବେ ସହଜରେ ସିଦ୍ଧି ଅର୍ଥାତ୍ ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ । ଯିଏ ନିଜକୁ ସିଦ୍ଧ କରିଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଠିକ୍ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିଥାଏ, ସିଏ ଜିଦ୍ ମଧ୍ୟ କରିଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ସେ କେବେ ହେଲେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକପ୍ରିୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଜିଦ୍ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା କେବେ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସିଏ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଦୂରେଇଯାଇଥାଏ ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ବିଶ୍ୱର ବା ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାରର ପ୍ରଶଂସାର ହକଦାର କେତେବେଳେ ହୋଇପାରିବ ?

ଉତ୍ତର:- ଯେତେବେଳେ ନିଜପ୍ରତି ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ନିଜକୁ କମ୍ ବୋଲି ଭାବୁନାହଁ, ବଡ ଭାବିବାରେ ନିଜକୁ ଅଧିକାରୀ ମନେକରୁଛ ସେହିପରି ଭାବିବା ଏବଂ କରିବା, ଉଭୟରେ ହକଦାର ହୁଅ ତେବେ ଯାଇ ବିଶ୍ୱର ବା ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାରର ପ୍ରଶଂସାର ହକଦାର ହୋଇପାରିବ । କୌଣସି ଜିନିଷ ମାଗୁଥିବା ଭିକାରୀ ହୁଅ ନାହିଁ । ଦାତା ହୁଅ । ଆଚ୍ଛା ।

ବରଦାନ:- ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ସେବାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ରୂପୀ ବିଶେଷତାର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ସଫଳତାମୂରତ ହୁଅ ।

କୌଣସି ବି ସେବା କର, କେହି ଜିଜ୍ଞାସୁ ଆସୁ ବା ନଆସୁ କିନ୍ତୁ ନିଜେ ନିଜ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରୁହ । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ରଖ ଯେ - ଯଦି ମୁଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବି ତେବେ ମୋର ସନ୍ଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ କାମ କରିବ, ଏଥିରେ ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ । ଯଦି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢୁନାହିଁ ତେବେ କୌଣସି ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ, ତୁମର ହିସାବ-କିତାବରେ ତ' ଜମା ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ମିଳିଗଲା । ଯଦି ନିଜେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛ ତେବେ ତୁମର ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ସଫଳ ହେଲା । ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛ ତେଣୁ ଶ୍ରୀମତକୁ ମାନିବା ହିଁ ସଫଳତା ମୂରତ ହେବା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଅସମର୍ଥ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥୀ ଦିଅ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****